

VERONIKA - VEPÄ~O-KNEDLO-ZELO

ÄEtvrttek, 30 duben 2020

PÄ™ed mnoha a mnoha lety, kdyÄ¾ jsem byla jeÄítÄ› mladÄ›i, krÄ›snÄ›i, atraktivnÄ›- a naivnÄ›- (coÄ¾ jsem moÄ¾nÄ›i dodnes), na ostrovÄ› Fuerteventura, kde jsem pracovala v hotelu jako holka pro vÄ›jchno. KanÄ›jskÄ› ostrovy se mohou pochlubit nekoneÄ›nÄ›mi krÄ›snÄ›mi plÄ›Ä¾emi, plantÄ›Ä¾emi s Aloe vera a neskuteÄ›nÄ›m mnoÄ¾stvÄ›m koz. Moje pracovnÄ›- do velmi pÄ™ijatelnÄ›i. Pracovala jsem od rÄ›na do poledne, pak byla odpolednÄ›- siesta, kterou jsem trÄ›vila na plÄ›Ä¾i a dalÄ›i-smÄ›na mi zaÄ›ala aÄ¾ veÄ›er.

Ve Ä›panÄ›lskÄ›ch kulturÄ›ch den zaÄ›nÄ›i aÄ¾ v noci, jenÄ¾e na KanÄ›rech zdechl pes.

Pro turisty je samozÄ™ejmÄ›

zÄ›bava zajÄ›tÄ›na, ale pro nÄ›s ä€ždomÄ›cÄ›-ä€e bylo tÄ›Ä¾kÄ› se nÄ›kde pobavit a za zÄ›bavou jsme museli Ä›asto jezdit do hlavnÄ›ho mÄ›sta.

DalÄ›i-

nevÄ½hodou, kterou s sebou ostrovnÄ›- Ä¾ivot nese, je to, Ä¾e potkÄ›vÄ›te poÄ™Ä›id ty stejnÄ› lidi. To samozÄ™ejmÄ› upÄ›rÄ›i moÄ¾nost navÄ›zat nÄ›jakÄ½ milostnÄ½ vztah, neboÄ¾ mÄ›stnÄ›- potenciÄ›lnÄ›- Ä¾enichovÄ› jsou uÄ¾ Ä›asto rozebranÄ›-, nebo si je uzmu turistky, minimÄ›lnÄ› do doby, neÄ¾ pÄ™ijede dalÄ›i- turnus.

I pÄ™esto se mi podaÄ™ilo navÄ›zat kontakt s jednÄ›m nÄ›meckÄ½m barmanem z vedleÄ›iÄ›ho hotelu. ProtoÄ¾e ovlÄ›dÄ›im jazykÄ›, najdu Ä™eÄ› skoro s kaÄ¾dÄ½m a jazykovÄ› bariÄ›ra pro mÄ› nenÄ›- Ä¾Ä›dnÄ½ problÄ›m.

GermÄ›nskÄ›mu mladÄ›kovi jsem se asi takÄ› zalÄ›bila, proto mÄ› jednoho krÄ›snÄ›ho dne pozval k sobÄ› domÄ›, abychom spolu strÄ›vili pÄ›knÄ½ veÄ›er.

JÄ› navrhla, Ä¾e mu uvaÄ™m nÄ›co typicky Ä›eskÄ›ho, abych mu dokÄ›zala, Ä¾e jsem holka Ä›ikovnÄ›i. Jak asi tuÄ›i- jsem se pro knedlo, vepÄ™o, zelo.

VepÄ™ovÄ› jsem sehnala, hlÄ›vku zelÄ›- taky a bramborovÄ½ knedlÄ›-k z kukuÄ™iÄ›nÄ› mouky pro zdatnou kuchaÄ™ku nerÄ¾Ä›dnÄ½ problÄ›m.

PeÄ›livÄ› jsem vybÄ›rala outfit, kterÄ½ by byl leÄ¾Ä›rnÄ›- a zÄ›roveÄ› elegantnÄ›-, protoÄ¾e jsem tajnÄ› doufala, Ä¾e dneÄ›nÄ›- veÄ›er bychom mohli zajÄ›t dÄ›jl, neÄ¾ jen k nesmÄ›lÄ› puse. Nakonec jsem se rozhodla pro bÄ›Ä¾ovou tuniku, kraÄ¾asy a hnÄ›dÄ› balerÄ›ny z eko kÄ›Ä¾e, kterÄ› jsem si onen den poÄ™Ä›dila na trhu v hlavnÄ›m mÄ›stÄ›. NatÄ›Ä›jenÄ› jsem se vydala na nÄ›vÄ›tÄ›vu k mÄ›mu novÄ›mu objevu podÄ›l plÄ›Ä¾e a nechala svÄ› nohy omÄ½vat Atlantikem. DalÄ›i-

Ä•Äjst cesty k mÄmu vyvolenÄmu vedla po chodnÄku vzhÄru do pouÄitÄ a tak jsem si novÄ balerÄny obula jeÄitÄ na mokrÄ nohy, abych si v pouÄiti nezapÄchla nÄco do nohy.

V pÄli cesty mÄ pÄekvapil nepÄjemnÄ¹/₂ zÄpach a vÄbec mi nedochÄzelo, Äe jeho pÄvodem jsou ony hnÄdÄ balerÄny. KdyÄ uÄ jsem se blÄila k jeho domu, nadÄjvala jsem si, Äe podcenila vÄbÄr obuvi a nahlas litovala vyhozenÄch 20 Eur. TÄsnÄ pÄed jeho domem byl ten smrad tak nesnesitelnÄ, Äe jsem se zula jeÄitÄ dole pÄed brankou a klopÄtala po kamenitÄ cestÄ k nÄmu bosky.

BalerÄny jsem nechala prozÄravÄ venku pÄede dveÄmi, ovÄjem ani jemu neuniklo, Äe to, co se line domem, nenÄ mÄj parfÄm od Chanel, kterÄ za jinÄch okolnostÄ pÄebije i smrad ze zkaÄenÄch vajec.

PotutelnÄ jsem se usmÄjla, proklouzla dveÄmi se slovy, Äe se musÄm oplÄchnout. MÄj objev kupodivu docela rychle zjistil pÄvod zÄpachu a moje novÄ balerÄny v nestÄenÄm okamÄiku zakopal na zahradÄ.

KdyÄ opadlo trapnÄ ticho a moje nohy zase vonÄly Äistotou, po tom, co jsem je v koupelnÄ vydrhnula Savem a vÄm jinÄm, co jsem tam naÄla, vrhnula jsem se na vaÄenÄ. ZruÄnÄ jsem nakrÄjela hlÄvku zelÄ-, osolenÄ bÄ jsem spoleÄnÄ s kmÄnem a Äesnekem strÄila do trouby a jiÄ nauÄenÄm grifem jsem vytvarovala nÄdhernÄ bramborovÄ ÄiÄky. ZelÄ- se dusilo a staÄilo ho ke konci jen dochutit.

V jeho kuchyni jsem se cÄtila jako doma, tak jsem sebevÄdomÄ sÄjhlá po dÄze, kde jasnÄ stÄlo Zucker a zelÄ- jsem nÄleÄitÄ osladila. Äe jsem do zelÄ- pÄmidala asi 8 lÄic soli, mi doÄlo aÄ mi pÄmi ochutnÄjnÄ- mÄlem vyletÄly oÄi z dÄlkÄ. NechÄpavÄ jsem zÄrala na dÄzu, kde jasnÄ stÄlo ÄernÄm pÄ â€žcukr,â€œ a pÄemÄilela jsem, Ä-mÄe jsem to â€žsolilaâ€œ ten bÄek.

No, nebudu vÄs napÄnat. MÄ skvÄlÄ jÄdlo nebylo vÄbec k jÄdlu a nÄpadnÄ-k mÄ vypoklonkoval bosky z jeho domu, neÄ jsem stihla ÄÄct Fuerteventura.

A tak skonÄila jedna lÄjska, kterÄj vlastnÄ nikdy ani nezaÄala.

I takovÄ mÄÄe bÄt pokus o lÄjsku ... VERONIKA

